

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

04. Το βιβλίο των τεσσάρων (04. Catukkanipāṭapāḷi)

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα (2. Dutiyapaṇṇāsakaṃ)

[AN 4.51-100, PTS 2.55-2.101]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

04. Το βιβλίο των τεσσάρων

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων

1. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (πρώτη)

51. Προέλευση στη Σαβάττχι. Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγούν στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγούν στον παράδεισο, που οδηγούν στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία. Ποιοι τέσσερις; Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας τον χιτώνα, έχοντας επιτύχει την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση του νου, διαμένει, απεριόριστο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων εκείνου, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός καταναλώνοντας την προσφερόμενη τροφή, έχοντας επιτύχει την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση του νου, διαμένει, απεριόριστο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων εκείνου, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας το κατάλυμα, έχοντας επιτύχει την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση του νου, διαμένει, απεριόριστο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων εκείνου, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, έχοντας επιτύχει την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση του νου, διαμένει, απεριόριστο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων εκείνου, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγούν στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγούν στον παράδεισο, που οδηγούν στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Για έναν ευγενή μαθητή όμως, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που

οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων.

«Όπως, μοναχοί, στον μεγάλο ωκεανό δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο του νερού - 'τόσα μέτρα νερού', ή 'τόσες εκατοντάδες μέτρα νερού', ή 'τόσες χιλιάδες μέτρα νερού', ή 'τόσες εκατοντάδες χιλιάδες μέτρα νερού', αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο νερού· ακριβώς έτσι, μοναχοί, για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων».

«Τον μεγάλο ωκεανό, απεριόριστο, μεγάλη λίμνη,
γεμάτο τρόπο, κατοικία εκλεκτών κοσμημάτων·
όπως ποτάμια υπηρετούμενα από πλήθη ανθρώπων,
πολλά ρέοντας φτάνουν στη θάλασσα.

«Έτσι τον άνθρωπο που δίνει τροφή, ποτό και ρούχα,
δωρητή κλινών, καθισμάτων και στρωμάτων·
Ρεύματα αξιέπαινων πράξεων ρέουν προς τον σοφό,
όπως τα ποτάμια που μεταφέρουν νερό προς τον ωκεανό».Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (δεύτερη)

52. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγούν στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγούν στον παράδεισο, που οδηγούν στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η

Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγούν στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγούν στον παράδεισο, που οδηγούν στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία».

«Όποιος έχει πίστη στον Τατχάγκατα, ακλόνητη και καλά εδραιωμένη· και η ηθική του είναι καλή, αγαπητή στους ευγενείς, επαινεμένη.

«Όποιος έχει πεποίθηση στην Κοινότητα, και ευθεία ενόραση· αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·

ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη συγκατοικία (πρώτη)

53. Κάποτε ο Ευλογημένος ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Μαντούρα και Βεράντζα. Πολλοί οικοδεσπότες και οικοδέσποινες επίσης ταξίδευαν στον κεντρικό δρόμο μεταξύ Μαντούρα και Βεράντζα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, κάθισε στη βάση κάποιου δένδρου. Οι οικοδεσπότες και οι οικοδέσποινες είδαν τον Ευλογημένο να κάθεται στη βάση κάποιου δένδρου. Αφού τον είδαν, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους οικοδεσπότες και τις οικοδέσποινες που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε:

«Υπάρχουν, οικοδεσπότες, αυτές οι τέσσερις συγκατοικίες. Ποιοι τέσσερις; Ένας ευτελής συγκατοικεί με μια ευτελή, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια θεά, ένας θεός συγκατοικεί με μια ευτελή, ένας θεός συγκατοικεί με μια θεά.

«Και πώς, οικοδεσπότες, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια ευτελή; Εδώ, οικοδεσπότες, ο σύζυγος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από

τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· και η σύζυγός του σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν της έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, οικοδεσπότες, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια ευτελή.

«Και πώς, οικοδεσπότες, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια θεά; Εδώ, οικοδεσπότες, ο σύζυγος σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· αλλά η σύζυγός του απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ηθική, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, οικοδεσπότες, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια θεά.

«Και πώς, οικοδεσπότες, ένας θεός συγκατοικεί με μια ευτελή; Εδώ, οικοδεσπότες, ο σύζυγος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· αλλά η σύζυγός του σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... καταναλώνει οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, οικοδεσπότες, ένας θεός συγκατοικεί με μια ευτελή.

«Και πώς, οικοδεσπότες, ένας θεός συγκατοικεί με μια θεά; Εδώ, οικοδεσπότες, ο σύζυγος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· και η σύζυγός του απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... απέχει από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, είναι ηθική, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, οικοδεσπότες, ένας θεός συγκατοικεί με μια θεά. Αυτές, οικοδεσπότες, είναι οι τέσσερις συγκατοικίες».

«Και οι δύο είναι ανήθικοι, φιλάργυροι, υβριστές· αυτοί είναι σύζυγοι, ευτελείς που ήρθαν σε συγκατοίκηση.

«Ο σύζυγος είναι ανήθικος, φιλάργυρος, υβριστής· η σύζυγος είναι ηθική, γενναιόδωρη, χωρίς τσιγκουνιά· αυτή η θεϊκή συγκατοικεί με τον ευτελή σύζυγο.

«Ο σύζυγος είναι ηθικός, γενναιόδωρος, χωρίς τσιγκουνιά·
η σύζυγος είναι ανήθικη, φιλάργυρη, υβρίστρια·
αυτή η ευτελής συγκατοικεί με τον θεϊκό σύζυγο.

«Και οι δύο με πίστη, γενναιόδωροι, συγκρατημένοι, ζώντας σύμφωνα με τη
Διδασκαλία·
αυτοί είναι σύζυγοι, μιλώντας ο ένας στον άλλον με αγάπη.

«Τα οφέλη τους είναι πολλά, ευημερία εγείρεται·
οι εχθροί είναι δυσαρεστημένοι, και των δύο με όμοια ηθική.

«Αφού ασκήσουν εδώ τη Διδασκαλία, και οι δύο με όμοια ηθική και πρακτική·
Χαρούμενοι στον κόσμο των θεών, απολαμβάνουν αυτοί που επιθυμούν τις
ηδονές». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη συγκατοικία (δεύτερη)

54. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις συγκατοικίες. Ποιοι τέσσερις; Ένας
ευτελής συγκατοικεί με μια ευτελή, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια θεά, ένας θεός
συγκατοικεί με μια ευτελή, ένας θεός συγκατοικεί με μια θεά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια ευτελή; Εδώ, μοναχοί, ο σύζυγος
σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται
λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά,
φλυαρεί, είναι πλεονέκτης, έχει κακόβουλο νου, έχει λανθασμένες απόψεις, είναι
ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από
τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· και η
σύζυγός του σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν της έχει δοθεί,
συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα, μιλάει
διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί, είναι πλεονέκτρια, έχει κακόβουλο νου, έχει
λανθασμένες απόψεις, είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας
με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους
ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια
ευτελή.

«Και πώς, μοναχοί, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια θεά; Εδώ, μοναχοί, ο σύζυγος
σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις, είναι ανήθικος, κακόβουλου
χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της
τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· αλλά η σύζυγός του
απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από
τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη
διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι
πλεονέκτρια, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη, είναι ηθική, καλού
χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της
τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι
λοιπόν, μοναχοί, ένας ευτελής συγκατοικεί με μια θεά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας θεός συγκατοικεί με μια ευτελή; Εδώ, μοναχοί, ο σύζυγος
απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από
τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη

διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτης, δεν έχει κακόβουλο νου, έχει ορθή άποψη, είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· αλλά η σύζυγός του σκοτώνει έμβια όντα... κ.λπ... έχει λανθασμένες απόψεις, είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου κατακλυσμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, υβρίζει και χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας θεός συγκατοικεί με μια ευτελή.

«Και πώς, μοναχοί, ένας θεός συγκατοικεί με μια θεά; Εδώ, μοναχοί, ο σύζυγος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη, είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους· και η σύζυγός του απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... έχει ορθή άποψη, είναι ηθική, καλού χαρακτήρα, κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, δεν υβρίζει και δεν χλευάζει τους ασκητές και βραχμάνους. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας θεός συγκατοικεί με μια θεά. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις συγκατοικίες».

«Και οι δύο είναι ανήθικοι, φιλάργυροι, υβριστές· αυτοί είναι σύζυγοι, ευτελείς που ήρθαν σε συγκατοίκηση.

«Ο σύζυγος είναι ανήθικος, φιλάργυρος, υβριστής· η σύζυγος είναι ηθική, γενναιόδωρη, χωρίς τσιγκουνιά· αυτή η θεϊκή συγκατοικεί με τον ευτελή σύζυγο.

«Ο σύζυγος είναι ηθικός, γενναιόδωρος, χωρίς τσιγκουνιά· η σύζυγος είναι ανήθικη, φιλάργυρη, υβρίστρια· αυτή η ευτελής συγκατοικεί με τον θεϊκό σύζυγο.

«Και οι δύο με πίστη, γενναιόδωροι, συγκρατημένοι, ζώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία· αυτοί είναι σύζυγοι, μιλώντας ο ένας στον άλλον με αγάπη.

«Τα οφέλη τους είναι πολλά, ευημερία εγείρεται· οι εχθροί είναι δυσареστημένοι, και των δύο με όμοια ηθική.

«Αφού ασκήσουν εδώ τη Διδασκαλία, και οι δύο με όμοια ηθική και πρακτική· Χαρούμενοι στον κόσμο των θεών, απολαμβάνουν αυτοί που επιθυμούν τις ηδονές». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την αρμονική συμβίωση (πρώτη)

55. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη χώρα των Μπάγκα, στο Σουσυμαραγκίρα, στο δάσος Μπεςακαλά, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Νακουλαπιτά· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο οικοδεσπότης Νακουλαπιτά και η

οικοδέσποινα Νακουλαμάτα πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Νακουλαπιτά είπε στον Ευλογημένο:

«Από τότε, σεβάσμιε κύριε, που η οικοδέσποινα Νακουλαμάτα μου φέρθηκε ως νεαρή σε μένα τον νεαρό, δεν γνωρίζω άμεσα ότι πρόδωσα την οικοδέσποινα Νακουλαμάτα ούτε με τη σκέψη, πόσο μάλλον με το σώμα! Θα θέλαμε, σεβάσμιε κύριε, να βλέπουμε ο ένας τον άλλον τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή». Και η οικοδέσποινα Νακουλαμάτα είπε στον Ευλογημένο: «Από τότε, σεβάσμιε κύριε, που φέρθηκα ως νεαρή στον οικοδεσπότη Νακουλαπιτά τον νεαρό, δεν γνωρίζω άμεσα ότι πρόδωσα τον οικοδεσπότη Νακουλαπιτά ούτε με τη σκέψη, πόσο μάλλον με το σώμα! Θα θέλαμε, σεβάσμιε κύριε, να βλέπουμε ο ένας τον άλλον τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή».

«Αν επιθυμούσαν, οικοδεσπότες, και οι δύο σύζυγοι να βλέπουν ο ένας τον άλλον τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή, και οι δύο να είναι με όμοια πίστη, με όμοια ηθική, με όμοια γενναιοδωρία, με όμοια σοφία, αυτοί βλέπουν ο ένας τον άλλον τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή».

«Και οι δύο με πίστη, γενναιόδωροι, συγκρατημένοι, ζώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία·

αυτοί είναι σύζυγοι, μιλώντας ο ένας στον άλλον με αγάπη.

«Τα οφέλη τους είναι πολλά, ευημερία εγείρεται·

οι εχθροί είναι δυσαρεστημένοι, και των δύο με όμοια ηθική.

«Αφού ασκήσουν εδώ τη Διδασκαλία, και οι δύο με όμοια ηθική και πρακτική· Χαρούμενοι στον κόσμο των θεών, απολαμβάνουν αυτοί που επιθυμούν τις ηδονές». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την αρμονική συμβίωση (δεύτερη)

56. «Αν επιθυμούσαν, μοναχοί, και οι δύο σύζυγοι να βλέπουν ο ένας τον άλλον τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή, και οι δύο να είναι με όμοια πίστη, με όμοια ηθική, με όμοια γενναιοδωρία, με όμοια σοφία, αυτοί βλέπουν ο ένας τον άλλον τόσο στην παρούσα ζωή όσο και στη μελλοντική ζωή».

«Και οι δύο με πίστη, γενναιόδωροι, συγκρατημένοι, ζώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία·

αυτοί είναι σύζυγοι, μιλώντας ο ένας στον άλλον με αγάπη.

«Τα οφέλη τους είναι πολλά, ευημερία εγείρεται·

οι εχθροί είναι δυσαρεστημένοι, και των δύο με όμοια ηθική.

«Αφού ασκήσουν εδώ τη Διδασκαλία, και οι δύο με όμοια ηθική και πρακτική· Χαρούμενοι στον κόσμο των θεών, απολαμβάνουν αυτοί που επιθυμούν τις ηδονές». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη Σουππαβάσα

57. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κολίγια· Πατζτζάνικα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Κολίγια. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία της Σουππαβάσα, της κόρης των Κολίγια· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε τον Ευλογημένο με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή. Τότε η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Στη Σουππαβάσα, την κόρη των Κολίγια, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Δίνοντας τροφή, Σουππαβάσα, μια ευγενής μαθήτρια δίνει στους αποδέκτες τέσσερις καταστάσεις. Ποιες τέσσερις; Δίνει ζωή, δίνει ομορφιά, δίνει ευτυχία, δίνει δύναμη. Δίνοντας ζωή, γίνεται μέτοχος ζωής, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας ομορφιά, γίνεται μέτοχος ομορφιάς, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας ευτυχία, γίνεται μέτοχος ευτυχίας, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας δύναμη, γίνεται μέτοχος δύναμης, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας τροφή, Σουππαβάσα, μια ευγενής μαθήτρια δίνει στους αποδέκτες αυτές τις τέσσερις καταστάσεις».

«Αυτή που δίνει καλά ετοιμασμένη τροφή,
αγνή, εξαίσια, προικισμένη με γεύση·
εκείνη η προσφορά δοσμένη σε αυτούς που πορεύονται ευθέως,
σε αυτούς που είναι προικισμένοι με καλή συμπεριφορά, σε εξυψωμένους·
συνδυάζοντας αξιέπαινη πράξη με αξιέπαινη πράξη,
έχει μεγάλο καρπό, επαινέθηκε από αυτούς που γνωρίζουν τον κόσμο.

«Αυτοί που αναθυμούνται τέτοια θυσία,
που περιφέρονται στον κόσμο γεμάτοι χαρά·
αφού απομακρύνουν τον ρύπο της τσιγκουνιάς μαζί με τη ρίζα του,
ακατηγόρητοι πηγαίνουν στον ουράνιο τόπο». Έβδομη.

8. Ομιλία για τον Σουδάττα

58. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Δίνοντας τροφή, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής δίνει στους αποδέκτες τέσσερις καταστάσεις. Ποιες τέσσερις; Δίνει ζωή, δίνει ομορφιά, δίνει ευτυχία, δίνει δύναμη. Δίνοντας ζωή, γίνεται μέτοχος ζωής, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας ομορφιά... δίνοντας ευτυχία... δίνοντας δύναμη, γίνεται μέτοχος δύναμης, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας τροφή, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής δίνει στους αποδέκτες αυτές τις τέσσερις καταστάσεις».

«Αυτός που στους συγκρατημένους, που τρέφονται από δωρεές άλλων,
την κατάλληλη ώρα προσεκτικά δίνει τροφή·
τέσσερις καταστάσεις παρέχει,
ζωή και ομορφιά και ευτυχία και δύναμη.

«Αυτός που δίνει ζωή, που δίνει ομορφιά, ευτυχία και δύναμη δίνοντας, ο άνθρωπος·
μακρόβιος και ένδοξος γίνεται, όπου κι αν επαναγεννηθεί». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την τροφή

59. «Δίνοντας τροφή, μοναχοί, ένας δωρητής δίνει στους αποδέκτες τέσσερις καταστάσεις. Ποιες τέσσερις; Δίνει ζωή, δίνει ομορφιά, δίνει ευτυχία, δίνει δύναμη. Δίνοντας ζωή, γίνεται μέτοχος ζωής, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας ομορφιά... δίνοντας ευτυχία... δίνοντας δύναμη, γίνεται μέτοχος δύναμης, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας τροφή, μοναχοί, ένας δωρητής δίνει στους αποδέκτες αυτές τις τέσσερις καταστάσεις».

«Αυτός που στους συγκρατημένους, που τρέφονται από δωρεές άλλων, την κατάλληλη ώρα προσεκτικά δίνει τροφή· τέσσερις καταστάσεις παρέχει, ζωή και ομορφιά και ευτυχία και δύναμη.

«Αυτός που δίνει ζωή, που δίνει ομορφιά, ευτυχία και δύναμη δίνοντας, ο άνθρωπος· μακρόβιος και ένδοξος γίνεται, όπου κι αν επαναγεννηθεί». Ένατη.

10. Η ομιλία για την ορθή συμπεριφορά του οικοδεσπότη

60. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπντικά πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπντικά που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής ασκεί την κατάλληλη πρακτική για τους οικοδεσπότες, που φέρνει φήμη, που οδηγεί στον ευδαιμονικό κόσμο. Ποιες τέσσερις; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής υποστηρίζει την Κοινότητα των μοναχών με χιτώνες, υποστηρίζει την Κοινότητα των μοναχών με προσφερόμενη τροφή, υποστηρίζει την Κοινότητα των μοναχών με καταλύματα, υποστηρίζει την Κοινότητα των μοναχών με αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής ασκεί την κατάλληλη πρακτική για τους οικοδεσπότες, που φέρνει φήμη, που οδηγεί στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Την κατάλληλη πρακτική για τους οικοδεσπότες, ακολουθούν οι σοφοί· σε αυτούς που βαδίζουν σωστά, τους ηθικούς, υποστηρικτές με χιτώνες.

Με προσφερόμενη τροφή και κατάλυμα, και με αναγκαία είδη για ασθενείς· σε αυτούς την ημέρα και τη νύχτα, πάντα η αξιέπαινη πράξη αυξάνεται· και πηγαίνουν στον παράδεισο, αφού έκαναν ευλογημένη πράξη». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των ρευμάτων αξιέπαινων πράξεων πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο ρεύματα αξιέπαινων πράξεων και δύο, συγκατοικίες, αυτοί που ζουν με ισορροπία·

Σουππαβάσσα και Σουντάττα, τροφή, κατάλληλη πρακτική για τους οικοδεσπότες.

2. Το κεφάλαιο για τις αξιέπαινες πράξεις

1. Η ομιλία για τις αξιέπαινες πράξεις

61. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Υπάρχουν αυτά τα τέσσερα, οικοδεσπότη, φαινόμενα επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, δυσεύρετα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; "Ας εγερθούν σε μένα πλούτη σύμφωνα με τον κανόνα", αυτό είναι το πρώτο φαινόμενο επιθυμητό, ελκυστικό, ευχάριστο, δυσεύρετο στον κόσμο.

«Αφού αποκτήσω πλούτη σύμφωνα με τον κανόνα, ας έρθει σε μένα φήμη μαζί με τους συγγενείς, μαζί με τους μέντορες», αυτό είναι το δεύτερο φαινόμενο επιθυμητό, ελκυστικό, ευχάριστο, δυσεύρετο στον κόσμο.

«Αφού αποκτήσω πλούτη σύμφωνα με τον κανόνα, αφού αποκτήσω φήμη μαζί με τους συγγενείς, μαζί με τους μέντορες, ας ζήσω πολύ, ας διατηρήσω μακρά ζωή», αυτό είναι το τρίτο φαινόμενο επιθυμητό, ελκυστικό, ευχάριστο, δυσεύρετο στον κόσμο.

«Αφού αποκτήσω πλούτη σύμφωνα με τον κανόνα, αφού αποκτήσω φήμη μαζί με τους συγγενείς, μαζί με τους μέντορες, αφού ζήσω πολύ, αφού διατηρήσω μακρά ζωή, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ας επαναγεννηθώ στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο», αυτό είναι το τέταρτο φαινόμενο επιθυμητό, ελκυστικό, ευχάριστο, δυσεύρετο στον κόσμο. Αυτά λοιπόν, οικοδεσπότη, είναι τα τέσσερα φαινόμενα επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, δυσεύρετα στον κόσμο.

«Για την απόκτηση αυτών των τεσσάρων φαινομένων, οικοδεσπότη, επιθυμητών, ελκυστικών, ευχάριστων, δυσεύρετων στον κόσμο, τέσσερα φαινόμενα οδηγούν. Ποιοι τέσσερις; Η τελειότητα στην πίστη, η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη γενναιοδωρία, η τελειότητα στη σοφία.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η τελειότητα στην πίστη; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτή ονομάζεται, οικοδεσπότη, τελειότητα στην πίστη.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η τελειότητα στην ηθική; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... απέχει από τα οινόπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτή ονομάζεται, οικοδεσπότη, τελειότητα στην ηθική.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η τελειότητα στη γενναιοδωρία; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτή ονομάζεται, οικοδεσπότη, τελειότητα στη γενναιοδωρία.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η τελειότητα στη σοφία; Διαμένοντας, οικοδεσπότη, με νου κυριευμένο από πλεονεξία και άδικη απληστία, κάνει αυτό που δεν πρέπει, παραλείπει αυτό που πρέπει. Κάνοντας αυτό που δεν πρέπει, παραλείποντας αυτό που πρέπει, χάνει τη φήμη και την ευτυχία. Διαμένοντας, οικοδεσπότη, με νου κυριευμένο από θυμό, κάνει αυτό που δεν πρέπει, παραλείπει αυτό που πρέπει. Κάνοντας αυτό που δεν πρέπει, παραλείποντας αυτό που πρέπει, χάνει τη φήμη και την ευτυχία. Διαμένοντας, οικοδεσπότη, με νου κυριευμένο από νωθρότητα και υπνηλία, κάνει αυτό που δεν πρέπει, παραλείπει αυτό που πρέπει. Κάνοντας αυτό που δεν πρέπει, παραλείποντας αυτό που πρέπει, χάνει τη φήμη και την ευτυχία. Διαμένοντας, οικοδεσπότη, με νου κυριευμένο από ανησυχία και τύψη, κάνει αυτό που δεν πρέπει, παραλείπει αυτό που πρέπει. Κάνοντας αυτό που δεν πρέπει, παραλείποντας αυτό που πρέπει, χάνει τη φήμη και την ευτυχία. Διαμένοντας, οικοδεσπότη, με νου κυριευμένο από σκεπτικιστική αμφιβολία, κάνει αυτό που δεν πρέπει, παραλείπει αυτό που πρέπει, χάνει τη φήμη και την ευτυχία.

«Αυτός λοιπόν, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, γνωρίζοντας ότι 'η πλεονεξία και η άδικη απληστία είναι ακαθαρσία του νου', εγκαταλείπει την πλεονεξία και την άδικη απληστία, την ακαθαρσία του νου. Γνωρίζοντας ότι 'ο θυμός είναι ακαθαρσία του νου', εγκαταλείπει τον θυμό, την ακαθαρσία του νου. Γνωρίζοντας ότι 'η νωθρότητα και η υπνηλία είναι ακαθαρσία του νου', εγκαταλείπει τη νωθρότητα και την υπνηλία, την ακαθαρσία του νου. Γνωρίζοντας ότι 'η ανησυχία και η τύψη είναι ακαθαρσία του νου', εγκαταλείπει την ανησυχία και την τύψη, την ακαθαρσία του νου. Γνωρίζοντας ότι 'η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι ακαθαρσία του νου', εγκαταλείπει τη σκεπτικιστική αμφιβολία, την ακαθαρσία του νου.

«Όταν όμως, οικοδεσπότη, για τον ευγενή μαθητή, γνωρίζοντας ότι 'η πλεονεξία και η άδικη απληστία είναι ακαθαρσία του νου', η πλεονεξία και η άδικη απληστία, η ακαθαρσία του νου, έχει εγκαταλειφθεί· γνωρίζοντας ότι 'ο θυμός είναι ακαθαρσία του νου', ο θυμός, η ακαθαρσία του νου, έχει εγκαταλειφθεί· γνωρίζοντας ότι 'η νωθρότητα και η υπνηλία είναι ακαθαρσία του νου', η νωθρότητα και η υπνηλία, η ακαθαρσία του νου, έχει εγκαταλειφθεί· γνωρίζοντας ότι 'η ανησυχία και η τύψη είναι ακαθαρσία του νου', η ανησυχία και η τύψη, η ακαθαρσία του νου, έχει εγκαταλειφθεί· γνωρίζοντας ότι 'η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι ακαθαρσία του νου', η σκεπτικιστική αμφιβολία, η ακαθαρσία του νου, έχει εγκαταλειφθεί. Αυτός ονομάζεται, οικοδεσπότη, ευγενής μαθητής με μεγάλη σοφία, με ευρεία σοφία, αυτός που βλέπει αμέσως, τέλειος στη σοφία. Αυτή ονομάζεται, οικοδεσπότη, τελειότητα στη σοφία. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα, οικοδεσπότη, οδηγούν στην απόκτηση αυτών των τεσσάρων φαινομένων που είναι επιθυμητά, ευχάριστα, λατρεμένα, δυσεύρετα στον κόσμο.

«Αυτός λοιπόν, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, κάνει τέσσερις κατάλληλες πράξεις. Ποιες τέσσερις; Εδώ, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, ευχαριστεί τον εαυτό του, τον ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία. Ευχαριστεί τη μητέρα και τον πατέρα, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία.

Ευχαριστεί τα παιδιά, τη σύζυγο, τους δούλους, τους εργάτες και τους υπηρέτες, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία. Ευχαριστεί τους φίλους και συνεργάτες, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία. Αυτή είναι η πρώτη κατάλληλη θέση του, η κατάλληλη επίτευξη, η χρήση σύμφωνα με τον σκοπό.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, όσον αφορά εκείνα τα ατυχήματα που προέρχονται από τη φωτιά ή από το νερό ή από τον βασιλιά ή από τους κλέφτες ή από εχθρικούς κληρονόμους, σε τέτοια ατυχήματα χρησιμεύει για προστασία. Διατηρεί τον εαυτό του ασφαλή. Αυτή είναι η δεύτερη κατάλληλη θέση του, η κατάλληλη επίτευξη, η χρήση σύμφωνα με τον σκοπό.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, κάνει πέντε προσφορές - προσφορά στους συγγενείς, προσφορά στους φιλοξενούμενους, προσφορά στους προγόνους που έχουν πεθάνει, προσφορά στον βασιλιά, προσφορά στις θεότητες. Αυτή είναι η τρίτη κατάλληλη θέση του, η κατάλληλη επίτευξη, η χρήση σύμφωνα με τον σκοπό.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, σε εκείνους τους ασκητές και βραχμάνους που απέχουν από τη ματαιότητα και την αμέλεια, που είναι εδραιωμένοι στην υπομονή και την πραότητα, που δαμάζουν μόνο τον εαυτό τους, που γαληνεύουν μόνο τον εαυτό τους, που οδηγούν μόνο τον εαυτό τους στο τελικό Νιμπίνα, σε τέτοιους ασκητές και βραχμάνους εδραιώνει προσφορές που οδηγούν προς τα άνω, που οδηγούν στον παράδεισο, που έχουν ευτυχισμένο επακόλουθο, που οδηγούν στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτή είναι η τέταρτη κατάλληλη θέση του, η κατάλληλη επίτευξη, η χρήση σύμφωνα με τον σκοπό.

«Αυτός λοιπόν, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, κάνει αυτές τις τέσσερις κατάλληλες πράξεις. Οποιοδήποτε, οικοδεσπότη, τα πλούτη οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη χωριστά από αυτές τις τέσσερις κατάλληλες πράξεις, αυτά τα πλούτη ονομάζονται, οικοδεσπότη, πλούτη που δεν έχουν φτάσει στην κατάλληλη θέση, που δεν έχουν φτάσει στην κατάλληλη επίτευξη, που έχουν χρησιμοποιηθεί χωρίς σκοπό. Οποιοδήποτε, οικοδεσπότη, τα πλούτη οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη με αυτές τις τέσσερις κατάλληλες πράξεις, αυτά τα πλούτη ονομάζονται, οικοδεσπότη, πλούτη που έχουν φτάσει στην κατάλληλη θέση, που έχουν φτάσει στην κατάλληλη επίτευξη, που έχουν χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τον σκοπό».

«Απολαύστηκαν τα πλούτη, συντηρήθηκαν οι εξαρτώμενοι, ξεπεράστηκαν οι δυσκολίες μου·

δόθηκαν προσφορές προς τα άνω, και επίσης έγιναν οι πέντε θυσίες·

υποστηρίχθηκαν οι ηθικοί, οι συγκρατημένοι, αυτοί που ζουν την ιερή ζωή.

Για όποιο σκοπό θα επιθυμούσε πλούτο ο σοφός που κατοικεί σε σπίτι·

αυτός ο σκοπός μου έχει επιτευχθεί, έχει γίνει αυτό που δεν προκαλεί μεταμέλεια.

Αυτό αναθυμούμενος ο θνητός, άνθρωπος που στέκεται στην ευγενή διδασκαλία· ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την απαλλαγή από χρέη

62. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτές οι τέσσερις, οικοδεσπότη, είναι ευτυχίες που μπορούν να επιτευχθούν από έναν οικοδεσπότη που απολαμβάνει αισθησιακές ηδονές, κατά καιρούς, κατά περιόδους. Ποιες τέσσερις; Η ευτυχία της κατοχής, η ευτυχία του πλούτου, η ευτυχία της απουσίας χρέους, η ευτυχία της απουσίας σφάλματος.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η ευτυχία της κατοχής; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας γιος καλής οικογένειας έχει πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη. Αυτός σκεπτόμενος 'έχω πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών μου, κερδισμένα με τον ιδρώτα μου, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη' φτάνει σε ευτυχία, φτάνει σε ευαρέσκεια. Αυτό ονομάζεται, οικοδεσπότη, ευτυχία της κατοχής.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η ευτυχία του πλούτου; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας γιος καλής οικογένειας με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τα χρησιμοποιεί και κάνει αξιέπαινες πράξεις. Αυτός σκεπτόμενος 'με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών μου, κερδισμένα με τον ιδρώτα μου, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τα χρησιμοποιώ και κάνω αξιέπαινες πράξεις' φτάνει σε ευτυχία, φτάνει σε ευαρέσκεια. Αυτό ονομάζεται, οικοδεσπότη, ευτυχία του πλούτου.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η ευτυχία της απουσίας χρέους; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας γιος καλής οικογένειας δεν χρωστάει σε κανέναν τίποτα, είτε λίγο είτε πολύ. Αυτός σκεπτόμενος 'δεν χρωστάω σε κανέναν τίποτα, είτε λίγο είτε πολύ' φτάνει σε ευτυχία, φτάνει σε ευαρέσκεια. Αυτό ονομάζεται, οικοδεσπότη, ευτυχία της απουσίας χρέους.

«Και ποια, οικοδεσπότη, είναι η ευτυχία της απουσίας σφάλματος; Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με σωματική πράξη χωρίς σφάλμα, είναι προικισμένος με λεκτική πράξη χωρίς σφάλμα, είναι προικισμένος με νοητική πράξη χωρίς σφάλμα. Αυτός σκεπτόμενος 'είμαι προικισμένος με σωματική πράξη χωρίς σφάλμα, με λεκτική πράξη χωρίς σφάλμα, με νοητική πράξη χωρίς σφάλμα' φτάνει σε ευτυχία, φτάνει σε ευαρέσκεια. Αυτό ονομάζεται, οικοδεσπότη, ευτυχία της απουσίας

σφάλματος. Αυτές λοιπόν, οικοδεσπότη, είναι οι τέσσερις ευτυχίες που μπορούν να επιτευχθούν από έναν οικοδεσπότη που απολαμβάνει αισθησιακές ηδονές, κατά καιρούς, κατά περιόδους».

«Γνωρίζοντας την ευτυχία της απουσίας χρέους, και επίσης την υπέρτατη ευτυχία της κατοχής· απολαμβάνοντας την ευτυχία του πλούτου ο θνητός, τότε βλέπει με διόραση μέσω της σοφίας.

«Βλέποντας με διόραση γνωρίζει, και τα δύο είδη πλούτου ο σοφός· αυτά δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της ευτυχίας της απουσίας σφάλματος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Βράχμα

63. «Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν τον Βράχμα μαζί τους. Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν τους πρώτους δασκάλους μαζί τους. Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν τις πρώτες θεότητες μαζί τους. Εκείνες οι οικογένειες, μοναχοί, των οποίων τα παιδιά τιμούν τη μητέρα και τον πατέρα στο σπίτι, έχουν αυτούς που είναι άξιοι προσφορών μαζί τους.

'Βράχμα', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. 'Πρώτοι δάσκαλοι', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. 'Πρώτες θεότητες', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. 'Άξιοι προσφορών', μοναχοί, αυτή είναι ονομασία για τη μητέρα και τον πατέρα. Για ποιο λόγο; Πολύ ωφέλιμοι, μοναχοί, είναι οι γονείς για τα παιδιά, είναι αυτοί που τα μεγαλώνουν, που τα τρέφουν, που τους δείχνουν αυτόν τον κόσμο».

«Βράχμα είναι οι γονείς, πρώτοι δάσκαλοι λέγονται· άξιοι προσφορών από τα παιδιά, συμπονετικοί προς τη γενιά.

«Γι' αυτό ο σοφός πρέπει να τους τιμά και να τους σέβεται· με τροφή και με ρόφημα, με ρούχα και με κρεβάτι· με άλειμμα και με λουτρό, και με πλούσιμο των ποδιών.

«Με αυτή την εξυπηρέτηση προς τη μητέρα και τον πατέρα, οι σοφοί· ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την κόλαση

64. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λείπει ψέματα - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση».

«Ο φόνος έμβιων όντων, η λήψη του μη δοσμένου, και η ψευδολογία ονομάζονται· και το να πηγαίνει κανείς με τη γυναίκα άλλου, οι σοφοί δεν επαινούν». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την ύλη

65. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που έχει την εμφάνιση ως μέτρο και εμπιστεύεται την εμφάνιση, αυτός που έχει τη φήμη ως μέτρο και εμπιστεύεται τη φήμη, αυτός που έχει τη λιτότητα ως μέτρο και εμπιστεύεται τη λιτότητα, αυτός που έχει τη Διδασκαλία ως μέτρο και εμπιστεύεται τη Διδασκαλία - Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Αυτοί που έκριναν με βάση την εμφάνιση, και αυτοί που ακολούθησαν τη φήμη·
κυριευμένοι από τη δύναμη της θέλησης και του πάθους, αυτοί οι άνθρωποι
δεν γνωρίζουν άμεσα.

«Αυτός που δεν γνωρίζει εσωτερικά, και δεν βλέπει εξωτερικά·
ο αδαής που είναι εμποδισμένος από παντού, αυτός πράγματι παρασύρεται
από τη φήμη.

«Αυτός που δεν γνωρίζει εσωτερικά, αλλά βλέπει με διόραση εξωτερικά·
βλέποντας τους καρπούς εξωτερικά, κι αυτός παρασύρεται από τη φήμη.

«Αυτός που κατανοεί εσωτερικά, και βλέπει με διόραση εξωτερικά·
βλέποντας χωρίς νοητικά εμπόδια, αυτός δεν παρασύρεται από τη φήμη».
Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το πάθος

66. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός με πάθος, αυτός με μίσος, αυτός με αυταπάτη, αυτός με αλαζονεία - Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο».

«Γεμάτοι λαγνεία για τα ελκυστικά, χαίροντας με τα ευχάριστα·
όντα καλυμμένα από αυταπάτη, δέσμια αυξάνουν τον δεσμό.

«Αυτό που γεννιέται από τη λαγνεία και αυτό που γεννιέται από το μίσος, και
αυτό που γεννιέται από την αυταπάτη, οι ανόητοι·
κάνοντας φαύλη πράξη, με δυσφορία, με επώδυνες συνέπειες.

«Άνθρωποι καλυμμένοι από άγνοια, τυφλωμένοι, χωρίς μάτια·
όπως είναι τα φαινόμενα, έτσι όντας, δεν φαντάζονται ότι είναι έτσι». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον βασιλιά των φιδιών

67. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο στη Σαβάτθι κάποιος μοναχός δαγκωμένος από φίδι είχε πεθάνει. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, στη Σαβάτθι κάποιος μοναχός δαγκωμένος από φίδι πέθανε».

«Σίγουρα λοιπόν, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός δεν διαπέρασε τις τέσσερις βασιλικές οικογένειες φιδιών με νου γεμάτο φιλικότητα. Αν, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός διαπερνούσε τις τέσσερις βασιλικές οικογένειες φιδιών με νου γεμάτο φιλικότητα,

τότε, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός δεν θα πέθαινε δαγκωμένος από φίδι.

«Ποιες τέσσερις; Η βασιλική οικογένεια φιδιών Βιρουπάκκα, η βασιλική οικογένεια φιδιών Εράπατα, η βασιλική οικογένεια φιδιών Τσαμπυάπουττα, η βασιλική οικογένεια φιδιών Κανχαγκοτάμακα. Σίγουρα λοιπόν, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός δεν διαπέρασε αυτές τις τέσσερις βασιλικές οικογένειες φιδιών με νου γεμάτο φιλικότητα. Αν, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός διαπερνούσε αυτές τις τέσσερις βασιλικές οικογένειες φιδιών με νου γεμάτο φιλικότητα, τότε, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός δεν θα πέθαινε δαγκωμένος από φίδι.

«Επιτρέπω, μοναχοί, να διαπερνάτε αυτές τις τέσσερις βασιλικές οικογένειες φιδιών με νου γεμάτο φιλικότητα, για την προστασία του εαυτού, για τη φύλαξη του εαυτού, για την ασφάλεια του εαυτού».

«Φιλικότητα έχω προς τους Βιρουπάκκα, φιλικότητα έχω προς τους Εράπατα·
Φιλικότητα έχω προς τους Τσαμπυάπουττα, και φιλικότητα προς τους
Κανχαγκοτάμακα.

«Φιλικότητα έχω προς τα άποδα, φιλικότητα έχω προς τα δίποδα·
Φιλικότητα έχω προς τα τετράποδα, φιλικότητα έχω προς τα πολύποδα.

«Ας μη με βλάψει άποδο, ας μη με βλάψει δίποδο·
Ας μη με βλάψει τετράποδο, ας μη με βλάψει πολύποδο.

«Όλα τα όντα, όλα τα έμβια όντα, όλα τα δημιουργήματα, όλα μαζί·
Όλα ας δουν ευνοϊκά πράγματα, ας μην έρθει κακό σε κανέναν.

«Απεριόριστος ο Βούδας, απεριόριστη η Διδασκαλία·
Απεριόριστη η Κοινότητα, περιορισμένα τα ερπετά.

«Φίδια, σκορπιοί, σαρανταποδαρούσες, αράχνες, σαύρες, ποντίκια·
Έγινε η προστασία μου, έγινε η ασφάλειά μου, ας αποσυρθούν τα πλάσματα·
Εγώ λοιπόν τιμή στον Ευλογημένο, τιμή στους επτά Πλήρως
Αυτοφωτισμένους». Έβδομη.

8. Η ομιλία του Ντεβαντάττα

68. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα, λίγο μετά την αναχώρηση του Ντεβαντάττα. Εκεί ο Ευλογημένος, σχετικά με τον Ντεβαντάττα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για την καταστροφή του εαυτού του, μοναχοί, εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη. Για την πτώση του Ντεβαντάττα, μοναχοί, εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, η μπανανιά δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού της, δίνει καρπό για την πτώση της· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, το μπαμπού δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού του, δίνει καρπό για την πτώση του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, το καλάμι δίνει καρπό για την καταστροφή του εαυτού του, δίνει καρπό για την πτώση του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη.

«Όπως, μοναχοί, η φοράδα του μουλαριού συλλαμβάνει έμβρυο για την καταστροφή του εαυτού της, συλλαμβάνει έμβρυο για την πτώση της· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για την καταστροφή του εαυτού του εγέρθηκε στον Ντεβαντάττα το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη· για την πτώση του Ντεβαντάττα εγέρθηκε το υλικό κέρδος, η τιμή και η φήμη».

«Ο καρπός πράγματι σκοτώνει τη μπανανιά, ο καρπός το μπαμπού, ο καρπός το καλάμι·

η τιμή σκοτώνει τον κακό άνθρωπο, όπως το έμβρυο τη φοράδα του μουλαριού». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την επίμονη προσπάθεια

69. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, είναι οι επίμονες προσπάθειες. Ποιες τέσσερις; Η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης, η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης, η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης, η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας. Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω αυτοσυγκράτησης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω εγκατάλειψης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω ανάπτυξης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, επίμονη προσπάθεια μέσω προστασίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις επίμονες προσπάθειες».

«Η αυτοσυγκράτηση και η εγκατάλειψη, η διαλογιστική ανάπτυξη και η διαφύλαξη·

αυτές οι τέσσερις επίμονες προσπάθειες, διδάχθηκαν από τον συγγενή του ήλιου·

με τις οποίες ένας μοναχός εδώ ενεργητικός, θα φτάσει στην εξάλειψη του υπαρξιακού πόνου». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον άδικο

70. «Όταν, μοναχοί, οι βασιλιάδες είναι άδικοι, οι βασιλικοί υπάλληλοι εκείνη την περίοδο είναι άδικοι. Όταν οι βασιλικοί υπάλληλοι είναι άδικοι, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες εκείνη την περίοδο είναι άδικοι. Όταν οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες είναι άδικοι, οι κάτοικοι των πόλεων και της υπαίθρου εκείνη την περίοδο είναι άδικοι. Όταν οι κάτοικοι των πόλεων και της υπαίθρου είναι άδικοι, η σελήνη και ο ήλιος περιστρέφονται ανώμαλα. Όταν η σελήνη και ο ήλιος περιστρέφονται ανώμαλα, τα άστρα και οι αστερισμοί περιστρέφονται ανώμαλα. Όταν τα άστρα και οι αστερισμοί περιστρέφονται ανώμαλα, η νύχτα και η μέρα περιστρέφονται ανώμαλα. Όταν η νύχτα και η μέρα περιστρέφονται ανώμαλα, οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι περιστρέφονται ανώμαλα. Όταν οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι περιστρέφονται ανώμαλα, οι εποχές και τα έτη περιστρέφονται ανώμαλα. Όταν οι εποχές και τα έτη περιστρέφονται ανώμαλα, οι άνεμοι φυσούν ανώμαλα, άνισοι και εκτός πορείας. Όταν οι άνεμοι φυσούν ανώμαλα, άνισοι και εκτός πορείας, οι θεότητες γίνονται οργισμένες. Όταν οι θεότητες είναι οργισμένες, ο ουρανός δεν στέλνει σωστή βροχή. Όταν ο ουρανός δεν στέλνει σωστή βροχή, οι σοδειές ωριμάζουν ανώμαλα. Μοναχοί, οι άνθρωποι που καταναλώνουν σοδειές που ωριμάζουν ανώμαλα είναι βραχύβιοι και άσχημοι και με πολλές ασθένειες.

«Όταν, μοναχοί, οι βασιλιάδες είναι δίκαιοι, οι βασιλικοί υπάλληλοι εκείνη την περίοδο είναι δίκαιοι. Όταν οι βασιλικοί υπάλληλοι είναι δίκαιοι, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες εκείνη την περίοδο είναι δίκαιοι. Όταν οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες είναι δίκαιοι, οι κάτοικοι των πόλεων και της υπαίθρου εκείνη την περίοδο είναι δίκαιοι. Όταν οι κάτοικοι των πόλεων και της υπαίθρου είναι δίκαιοι, η σελήνη και ο ήλιος περιστρέφονται ομαλά. Όταν η σελήνη και ο ήλιος περιστρέφονται ομαλά, τα άστρα και οι αστερισμοί περιστρέφονται ομαλά. Όταν τα άστρα και οι αστερισμοί περιστρέφονται ομαλά, η νύχτα και η μέρα περιστρέφονται ομαλά. Όταν η νύχτα και η μέρα περιστρέφονται ομαλά, οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι περιστρέφονται ομαλά. Όταν οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι περιστρέφονται ομαλά, οι εποχές και τα έτη περιστρέφονται ομαλά. Όταν οι εποχές και τα έτη περιστρέφονται ομαλά, οι άνεμοι φυσούν ομαλά, ίσιοι και σε σωστή πορεία. Όταν οι άνεμοι φυσούν ομαλά, ίσιοι και σε σωστή πορεία, οι θεότητες δεν είναι οργισμένες. Όταν οι θεότητες δεν είναι οργισμένες, ο ουρανός στέλνει σωστή βροχή. Όταν ο ουρανός στέλνει σωστή βροχή, οι σοδειές ωριμάζουν ομαλά. Μοναχοί, οι άνθρωποι που καταναλώνουν σοδειές που ωριμάζουν ομαλά είναι μακρόβιοι και όμορφοι και δυνατοί και με λίγες ασθένειες.»

«Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει στραβά· όλες αυτές πηγαίνουν στραβά, όταν ο οδηγός έχει πάει στραβά.

«Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος· Αν αυτός συμπεριφέρεται άδικα, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά· ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με δυστυχία, αν ο βασιλιάς είναι άδικος.

«Αν από τις αγελάδες που διασχίζουν, ο ταύρος πηγαίνει ευθεία· όλες αυτές πηγαίνουν ευθεία, όταν ο οδηγός έχει πάει ευθεία.

«Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όποιος θεωρείται ο καλύτερος· αν αυτός συμπεριφέρεται δίκαια, πόσο μάλλον η υπόλοιπη γενιά· ολόκληρο το βασίλειο κοιμάται με ευτυχία, αν ο βασιλιάς είναι δίκαιος». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της κατάλληλης πράξης δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κύπελλο και πράξη, χωρίς χρέη, με τον Βράχμα και την κόλαση, με την ύλη πέμπτο· με πάθος, ο βασιλιάς των φιδιών, ο Ντεβαντάττα, επίμονη προσπάθεια και με τον άδικο.

3. Το κεφάλαιο για το αδιαμφισβήτητο

1. Η ομιλία για την επίμονη προσπάθεια

71. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί την αδιαμφισβήτητη πρακτική, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ηθικός, είναι πολυμαθής, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί την αδιαμφισβήτητη πρακτική, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την ορθή άποψη

72. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί την αδιαμφισβήτητη πρακτική, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποιες τέσσερις; Με τον λογισμό της απάρνησης, με τον λογισμό του μη θυμού, με τον λογισμό της μη βίας, με την ορθή άποψη - Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί την αδιαμφισβήτητη πρακτική, και η αιτία του έχει ξεκινήσει για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον ενάρτετο

73. «Προικισμένο με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένα ανάρτετο άτομο πρέπει να γίνει γνωστό. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένα ανάρτετο άτομο, ό,τι είναι επίκριση άλλου, αυτό ακόμη και χωρίς να ερωτηθεί το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, χωρίς να παραλείψει, χωρίς να συντομεύσει, πλήρως και αναλυτικά εκφράζει την επίκριση του άλλου. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ανάρτετο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένα ανάρτετο άτομο, ό,τι είναι έπαινος άλλου, αυτό ακόμη και όταν ερωτηθεί δεν το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν δεν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, παραλείποντας, συντομεύοντας, ατελώς και συνοπτικά εκφράζει τον έπαινο του άλλου. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ανάρτετο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένα ανάρετο άτομο, ό,τι είναι επίκριση του εαυτού του, αυτό ακόμη και όταν ερωτηθεί δεν το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν δεν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, παραλείποντας, συντομεύοντας, ατελώς και συνοπτικά εκφράζει την επίκριση του εαυτού του. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ανάρετο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένα ανάρετο άτομο, ό,τι είναι έπαινος του εαυτού του, αυτό ακόμη και χωρίς να ερωτηθεί το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, χωρίς να παραλείψει, χωρίς να συντομεύσει, πλήρως και αναλυτικά εκφράζει τον έπαινο του εαυτού του. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ανάρετο. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα ανάρετο άτομο πρέπει να γίνει γνωστό.

«Προικισμένο με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένα ενάρετο άτομο πρέπει να γίνει γνωστό. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένα ενάρετο άτομο, ό,τι είναι επίκριση άλλου, αυτό ακόμη και όταν ερωτηθεί δεν το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν δεν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, παραλείποντας, συντομεύοντας, ατελώς και συνοπτικά εκφράζει την επίκριση του άλλου. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ενάρετο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένα ενάρετο άτομο, ό,τι είναι έπαινος άλλου, αυτό ακόμη και χωρίς να ερωτηθεί το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, χωρίς να παραλείψει, χωρίς να συντομεύσει, πλήρως και αναλυτικά εκφράζει τον έπαινο του άλλου. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ενάρετο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένα ενάρετο άτομο, ό,τι είναι επίκριση του εαυτού του, αυτό ακόμη και χωρίς να ερωτηθεί το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, χωρίς να παραλείψει, χωρίς να συντομεύσει, πλήρως και αναλυτικά εκφράζει την επίκριση του εαυτού του. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ενάρετο.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένα ενάρετο άτομο, ό,τι είναι έπαινος του εαυτού του, αυτό ακόμη και όταν ερωτηθεί δεν το φανερώνει, τι να πει κανείς όταν δεν ερωτηθεί! Όταν ερωτηθεί, οδηγούμενος από την ερώτηση, παραλείποντας, συντομεύοντας, ατελώς και συνοπτικά εκφράζει τον έπαινο του εαυτού του. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί: αυτό το άτομο είναι ενάρετο. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένο ένα ενάρετο άτομο πρέπει να γίνει γνωστό.

«Όπως, μοναχοί, μια νύφη όποια νύχτα ή μέρα κι αν φερθεί, τόσο έντονη ντροπή και ηθικός φόβος είναι εδραιωμένα σε αυτήν απέναντι στην πεθερά, στον πεθερό, στον σύζυγο, ακόμη και στους δούλους, εργάτες και υπηρέτες. Αυτή αργότερα, μέσω της συγκατοίκησης, μέσω της οικειότητας, λέει έτσι στην πεθερά, στον πεθερό και στον σύζυγο - 'Φύγετε, τι ξέρετε εσείς;' Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιος μοναχός όποια νύχτα ή μέρα κι αν αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, τόσο έντονη ντροπή και ηθικός φόβος είναι εδραιωμένα σε αυτόν απέναντι στους μοναχούς, στις μοναχές, στους λαϊκούς ακολούθους, στις λαϊκές ακολούθους, ακόμη και στους επιστάτες μοναστηριού και στους δόκιμους. Αυτός αργότερα, μέσω της συγκατοίκησης, μέσω της οικειότητας, λέει έτσι στον δάσκαλο και στον μέντορα - 'Φύγετε, τι ξέρετε εσείς;' Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε

έτσι - 'Θα διαμένουμε με νου όμοιο με νύφη που μόλις ήρθε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για το ανώτατο

74. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι τα υπέρτατα. Ποιες τέσσερις; Το υπέρτατο της ηθικής, το υπέρτατο της αυτοσυγκέντρωσης, το υπέρτατο της σοφίας, το υπέρτατο της απελευθέρωσης - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα υπέρτατα». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για το ανώτατο

75. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι τα υπέρτατα. Ποιες τέσσερις; Το υπέρτατο της ύλης, το υπέρτατο του αισθήματος, το υπέρτατο της αντίληψης, το υπέρτατο της ύπαρξης - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα υπέρτατα». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την Κουσινάρα

76. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κουσινάρα, στο Ουπαβάττανα, στο άλσος σάλα των Μάλλα, ανάμεσα στα δίδυμα δέντρα σάλα, κατά τον χρόνο του τελικού Νιμπάνα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Μπορεί, μοναχοί, ακόμη και ένας μοναχός να έχει αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική· ρωτήστε, μοναχοί, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - 'Ο Διδάσκαλος ήταν μπροστά μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο'». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί. Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μπορεί, μοναχοί, ακόμη και ένας μοναχός να έχει αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική· ρωτήστε, μοναχοί, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - 'Ο Διδάσκαλος ήταν μπροστά μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο'». Για δεύτερη φορά οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί. Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μπορεί, μοναχοί, ακόμη και ένας μοναχός να έχει αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική· ρωτήστε, μοναχοί, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα - 'Ο Διδάσκαλος ήταν μπροστά μας, και εμείς δεν μπορέσαμε να ρωτήσουμε τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο'». Για τρίτη φορά οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μπορεί, μοναχοί, από σεβασμό προς τον Διδάσκαλο να μη ρωτάτε. Ακόμη και ένας φίλος, μοναχοί, ας το αναφέρει σε έναν φίλο». Όταν αυτό ειπώθηκε, οι μοναχοί έμειναν σιωπηλοί. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, Σεβάσμιε Κύριε, εκπληκτικό, Σεβάσμιε Κύριε! Έτσι έχω πεποίθηση, σεβάσμιε κύριε! Δεν υπάρχει σε αυτή την κοινότητα μοναχών ακόμη και σε έναν μοναχό αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή την οδό ή την πρακτική».

«Από πεποίθηση εσύ, Άναντα, μιλάς. Αλλά εδώ υπάρχει γνώση, Άναντα, του Τατχάγκατα - 'Δεν υπάρχει σε αυτή την κοινότητα μοναχών ακόμη και σε έναν μοναχό αβεβαιότητα ή αμφιβολία για τον Βούδα ή τη Διδασκαλία ή την Κοινότητα ή

την οδό ή την πρακτική'. Διότι, Άναντα, από αυτούς τους πεντακόσιους μοναχούς, ο τελευταίος μοναχός είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έκτο.

7. Η ομιλία για το δυσνόητο

77. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι δυσνόητα, δεν πρέπει να στοχάζεται κανείς γι' αυτά· αυτός που στοχάζεται γι' αυτά θα γινόταν μέτοχος τρέλας και δυσφορίας. Ποιες τέσσερις; Το πεδίο των Βουδών, μοναχοί, το πεδίο του Βούδα είναι δυσνόητο, δεν πρέπει να στοχάζεται κανείς γι' αυτό· αυτός που στοχάζεται γι' αυτό θα γινόταν μέτοχος τρέλας και δυσφορίας. Το πεδίο του διαλογιζόμενου, μοναχοί, το πεδίο της διαλογιστικής έκστασης είναι δυσνόητο, δεν πρέπει να στοχάζεται κανείς γι' αυτό· αυτός που στοχάζεται γι' αυτό θα γινόταν μέτοχος τρέλας και δυσφορίας. Το επακόλουθο της πράξης, μοναχοί, είναι δυσνόητο, δεν πρέπει να στοχάζεται κανείς γι' αυτό· αυτός που στοχάζεται γι' αυτό θα γινόταν μέτοχος τρέλας και δυσφορίας. Οι εικασίες σχετικά με τον κόσμο, μοναχοί, είναι δυσνόητες, δεν πρέπει να στοχάζεται κανείς γι' αυτές· αυτός που στοχάζεται γι' αυτό θα γινόταν μέτοχος τρέλας και δυσφορίας. Αυτά λοιπόν τα τέσσερα, μοναχοί, είναι δυσνόητα, δεν πρέπει να στοχάζεται κανείς γι' αυτά· αυτός που στοχάζεται γι' αυτά θα γινόταν μέτοχος τρέλας και δυσφορίας». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την προσφορά

78. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι τέσσερις εξαγνισμοί προσφορών. Ποιοι τέσσερις; Υπάρχει, μοναχοί, προσφορά που εξαγνίζεται από τον δωρητή και όχι από τον αποδέκτη· υπάρχει, μοναχοί, προσφορά που εξαγνίζεται από τον αποδέκτη και όχι από τον δωρητή· υπάρχει, μοναχοί, προσφορά που δεν εξαγνίζεται ούτε από τον δωρητή ούτε από τον αποδέκτη· υπάρχει, μοναχοί, προσφορά που εξαγνίζεται και από τον δωρητή και από τον αποδέκτη.

«Και πώς, μοναχοί, η προσφορά εξαγνίζεται από τον δωρητή και όχι από τον αποδέκτη; Εδώ, μοναχοί, ο δωρητής είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα· οι αποδέκτες είναι ανήθικοι, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η προσφορά εξαγνίζεται από τον δωρητή και όχι από τον αποδέκτη.

«Και πώς, μοναχοί, η προσφορά εξαγνίζεται από τον αποδέκτη και όχι από τον δωρητή; Εδώ, μοναχοί, ο δωρητής είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα· οι αποδέκτες είναι ηθικοί, καλού χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η προσφορά εξαγνίζεται από τον αποδέκτη και όχι από τον δωρητή.

«Και πώς, μοναχοί, η προσφορά δεν εξαγνίζεται ούτε από τον δωρητή ούτε από τον αποδέκτη; Εδώ, μοναχοί, ο δωρητής είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα· και οι αποδέκτες είναι ανήθικοι, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η προσφορά δεν εξαγνίζεται ούτε από τον δωρητή ούτε από τον αποδέκτη.

«Και πώς, μοναχοί, η προσφορά εξαγνίζεται και από τον δωρητή και από τον αποδέκτη; Εδώ, μοναχοί, ο δωρητής είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα· και οι αποδέκτες είναι ηθικοί, καλού χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η προσφορά εξαγνίζεται και από τον δωρητή και από τον αποδέκτη. Αυτοί, μοναχοί, είναι οι τέσσερις εξαγνισμοί προσφορών». Ογδοη.

9. Η ομιλία για το εμπόριο

79. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται οδηγεί σε αποτυχία; Και ποια, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται δεν είναι σύμφωνο με την επιθυμία του; Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται είναι σύμφωνο με την επιθυμία του; Και ποια, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται υπερβαίνει την επιθυμία του;»

«Εδώ, Σαριπούττα, κάποιος αφού πλησιάσει κάποιον ασκητή ή βραχμάνο, τον προσκαλεί: 'Ας ζητήσει, σεβάσμιε κύριε, αναγκαία είδη'. Αυτός με ό,τι τον προσκαλεί, αυτό δεν του δίνει. Αν αυτός πεθαίνοντας από εκεί έρθει σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης, όποιο εμπόριο κι αν ασκεί, αυτό του οδηγεί σε αποτυχία.

«Εδώ επίσης, Σαριπούττα, κάποιος αφού πλησιάσει κάποιον ασκητή ή βραχμάνο, τον προσκαλεί: 'Ας ζητήσει, σεβάσμιε κύριε, αναγκαία είδη'. Αυτός με ό,τι τον προσκαλεί, αυτό δεν του δίνει σύμφωνα με την επιθυμία του. Αν αυτός πεθαίνοντας από εκεί έρθει σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης, όποιο εμπόριο κι αν ασκεί, αυτό του δεν είναι σύμφωνο με την επιθυμία του.

«Εδώ επίσης, Σαριπούττα, κάποιος αφού πλησιάσει κάποιον ασκητή ή βραχμάνο, τον προσκαλεί: 'Ας ζητήσει, σεβάσμιε κύριε, αναγκαία είδη'. Αυτός με ό,τι τον προσκαλεί, αυτό του δίνει σύμφωνα με την επιθυμία του. Αν αυτός πεθαίνοντας από εκεί έρθει σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης, όποιο εμπόριο κι αν ασκεί, αυτό του είναι σύμφωνο με την επιθυμία του.

«Εδώ, Σαριπούττα, κάποιος αφού πλησιάσει κάποιον ασκητή ή βραχμάνο, τον προσκαλεί: 'Ας ζητήσει, σεβάσμιε κύριε, αναγκαία είδη'. Αυτός με ό,τι τον προσκαλεί, αυτό του δίνει υπερβαίνοντας την επιθυμία του. Αν αυτός πεθαίνοντας από εκεί έρθει σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης, όποιο εμπόριο κι αν ασκεί, αυτό του υπερβαίνει την επιθυμία του.

«Αυτή λοιπόν, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται οδηγεί σε αποτυχία. Αυτή όμως, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται δεν είναι σύμφωνο με την επιθυμία του. Αυτή λοιπόν όμως, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται είναι σύμφωνο με την επιθυμία του. Αυτή όμως, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ το ίδιο ακριβώς εμπόριο που ασκείται υπερβαίνει την επιθυμία του». Ένατη.

10. Ομιλία για τους Καμπότζα

80. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία μια γυναίκα ούτε κάθετα σε αίθουσα συνελεύσεων, ούτε ασκεί δραστηριότητα, ούτε πηγαίνει στην Καμπότζα;» «Η γυναίκα, Άναντα, είναι οργίλη· η γυναίκα, Άναντα, είναι ζηλόφθονη· η γυναίκα, Άναντα, είναι τσιγκούνα· η γυναίκα, Άναντα, στερείται σοφίας - αυτή λοιπόν, Άναντα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία μια γυναίκα ούτε κάθετα σε αίθουσα συνελεύσεων, ούτε ασκεί δραστηριότητα, ούτε πηγαίνει στην Καμπότζα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του αδιαμφισβήτητου τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Επίμονη προσπάθεια, άποψη, ενάρετο άτομο, νύφη και δύο είναι τα υπέρτατα· Κουσινάρα, δυσνόητα, προσφορά και εμπόριο, Καμπότζα.

4. Το κεφάλαιο για το ακλόνητο

1. Ομιλία για τον φόνο έμβιων όντων

81. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Σκοτώνει έμβια όντα, παίρνει αυτό που δεν του έχει δοθεί, συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λέει ψέματα - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Ομιλία για την ψευδολογία

82. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Λέει ψέματα, μιλάει διχαστικά, μιλάει σκληρά, φλυαρεί - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη φλυαρία - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Δεύτερο.

3. Ομιλία για κάποιον που αξίζει επίκριση

83. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει επίκριση· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει έπαινο· χωρίς να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· χωρίς

να εξετάσει, χωρίς να διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει δυσπιστία σε κατάσταση που δεν εμπνέει πεποίθηση· αφού εξετάσει, αφού διερευνήσει, επιδεικνύει πεποίθηση σε κατάσταση που εμπνέει πεποίθηση - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τρίτη.

4. Ομιλία για την οργή ως κυρίαρχο

84. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες τέσσερις; Αυτός που δίνει βαρύτητα στην οργή αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία, αυτός που δίνει βαρύτητα στην περιφρόνηση αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία, αυτός που δίνει βαρύτητα στο υλικό κέρδος αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία, αυτός που δίνει βαρύτητα στην τιμή αλλά όχι στην Άριστη Διδασκαλία - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες τέσσερις; Αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στην οργή, αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στην περιφρόνηση, αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στο υλικό κέρδος, αυτός που δίνει βαρύτητα στην Άριστη Διδασκαλία αλλά όχι στην τιμή - με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τέταρτο.

5. Ομιλία για το σκοτάδι προς σκοτάδι

85. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Το σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι, το σκοτάδι που πορεύεται προς το φως, το φως που πορεύεται προς το σκοτάδι, το φως που πορεύεται προς το φως.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια - σε οικογένεια παρία ή σε οικογένεια καλαθοπλεκτών ή σε οικογένεια κυνηγών ή σε οικογένεια αμαξοποιών ή σε οικογένεια σκουπιδιαρέων, φτωχή, με λίγη τροφή και ρόφημα, με δύσκολη διαβίωση, όπου με δυσκολία αποκτάται τροφή και ένδυμα. Και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χωλός ή παράλυτος, μη αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος

κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το σκοτάδι.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το φως; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε χαμηλή οικογένεια - σε οικογένεια παρία ή σε οικογένεια καλαθοπλεκτών ή σε οικογένεια κυνηγών ή σε οικογένεια αμαξοποιών ή σε οικογένεια σκουπιδιάρηδων, φτωχή, με λίγη τροφή και ρόφημα, με δύσκολη διαβίωση, όπου με δυσκολία αποκτάται τροφή και ένδυμα· και αυτός είναι άσχημος, δυσθέατος, νάνος, με πολλές ασθένειες, τυφλός ή κουλός ή χλωός ή παράλυτος, μη αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι σκοτάδι που πορεύεται προς το φως.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το σκοτάδι; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια - σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών ή σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων ή σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, πλούσια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και σιτηρά· και αυτός είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το σκοτάδι.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το φως; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο έχει γεννηθεί σε υψηλή οικογένεια - σε οικογένεια πλούσιων πολεμιστών ή σε οικογένεια πλούσιων βραχμάνων ή σε οικογένεια πλούσιων οικοδεσποτών, πλούσια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά, με άφθονο χρυσό και ασήμι, με άφθονα περιουσιακά στοιχεία και εξοπλισμό, με άφθονα χρήματα και σιτηρά· και αυτός είναι όμορφος, ευπαρουσίαστος, χαριτωμένος, προικισμένος με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη, αποδέκτης τροφής, ροφήματος, ενδύματος, οχήματος, στεφανιών, αρωμάτων και αλοιφών, κρεβατιού, καταλύματος και φωτισμού. Αυτός συμπεριφέρεται με καλή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με καλή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με καλή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο,

στον ευδαιμονικό κόσμο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι φως που πορεύεται προς το φως. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Ομιλία για το σκυμμένο προς σκυμμένο

86. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ο ταπεινός που παραμένει ταπεινός, ο ταπεινός που γίνεται υψηλός, ο υψηλός που γίνεται ταπεινός, ο υψηλός που παραμένει υψηλός. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον γιο

87. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ο ακλόνητος ασκητής, ο ασκητής λευκός λωτός, ο ασκητής λωτός, ο λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μαθητευόμενος που ασκεί την πρακτική· διαμένει επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις. Όπως, μοναχοί, ο πρωτότοκος γιος ενός βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού είναι άξιος για χρίση, αχρίστος, έχοντας φτάσει σε ωριμότητα· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μαθητευόμενος που ασκεί την πρακτική, διαμένει επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει, αλλά δεν διαμένει έχοντας βιώσει τις οκτώ απολυτρώσεις με το σώμα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει, και διαμένει έχοντας βιώσει τις οκτώ απολυτρώσεις με το σώμα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιεί συχνά χιτώννα μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί· χρησιμοποιεί συχνά προσφερόμενη τροφή μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί· χρησιμοποιεί συχνά κατάλυμα μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί· χρησιμοποιεί συχνά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί. Και οι σύντροφοι στην άγια ζωή με τους οποίους διαμένει, συμπεριφέρονται προς αυτόν συχνά με ευχάριστη σωματική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· συμπεριφέρονται συχνά με ευχάριστη λεκτική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· συμπεριφέρονται συχνά με ευχάριστη νοητική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· προσφέρουν συχνά ευχάριστη προσφορά, σπάνια δυσάρεστη. Και εκείνα τα αισθήματα που έχουν προέλευση τη χολή ή προέλευση το φλέγμα ή προέλευση τον άνεμο ή προέρχονται από συνδυασμό

τους ή γεννιούνται από αλλαγή κλίματος ή γεννιούνται από ανώμαλη φροντίδα ή είναι επιθετικά ή γεννιούνται από επακόλουθο πράξης, αυτά δεν εγείρονται συχνά σε αυτόν. Είναι με λίγες ασθένειες. Αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών.

«Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών', για μένα ακριβώς, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών'. Διότι εγώ, μοναχοί, χρησιμοποιώ συχνά χιτώνα μόνο όταν μου ζητηθεί, σπάνια χωρίς να μου ζητηθεί· χρησιμοποιώ συχνά προσφερόμενη τροφή μόνο όταν μου ζητηθεί, σπάνια χωρίς να μου ζητηθεί· χρησιμοποιώ συχνά κατάλυμα μόνο όταν μου ζητηθεί, σπάνια χωρίς να μου ζητηθεί· χρησιμοποιώ συχνά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς μόνο όταν μου ζητηθεί, σπάνια χωρίς να μου ζητηθεί. Και οι μοναχοί με τους οποίους διαμένω, συμπεριφέρονται προς εμένα συχνά με ευχάριστη σωματική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· συμπεριφέρονται συχνά με ευχάριστη λεκτική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· συμπεριφέρονται συχνά με ευχάριστη νοητική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· προσφέρουν συχνά ευχάριστη προσφορά, σπάνια δυσάρεστη. Και εκείνα τα αισθήματα που έχουν προέλευση τη χολή ή προέλευση το φλέγμα ή προέλευση τον άνεμο ή προέρχονται από συνδυασμό τους ή γεννιούνται από αλλαγή κλίματος ή γεννιούνται από ανώμαλη φροντίδα ή είναι επιθετικά ή γεννιούνται από επακόλουθο πράξης, αυτά δεν εγείρονται συχνά σε εμένα. Είμαι με λίγες ασθένειες. Αποκτώ κατά βούληση, αποκτώ χωρίς δυσκολία, αποκτώ χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένω.

«Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών', για μένα ακριβώς, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών'. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

88. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ο ακλόνητος ασκητής, ο ασκητής λευκός λωτός, ο ασκητής λωτός, ο λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την ορθή άποψη

89. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ο ακλόνητος ασκητής, ο ασκητής λευκός λωτός, ο ασκητής λωτός, ο λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη, έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ορθή άποψη, έχει ορθό λογισμό, έχει ορθή ομιλία, έχει ορθή πράξη, έχει ορθό βιοπορισμό, έχει ορθή προσπάθεια, έχει ορθή μνήμη, έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, έχει ορθή γνώση, έχει ορθή απελευθέρωση, αλλά δεν διαμένει έχοντας βιώσει τις οκτώ απολυτρώσεις με το σώμα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ορθή άποψη... κ.λπ... έχει ορθή απελευθέρωση, και διαμένει έχοντας βιώσει τις οκτώ απολυτρώσεις με το σώμα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιεί συχνά χιτώνα μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί... κ.λπ... Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών', για μένα ακριβώς, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών'. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Ένατη.

10. Η ομιλία για το συνάθροισμα

90. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Ο ακλόνητος ασκητής, ο ασκητής λευκός λωτός, ο ασκητής λωτός, ο λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ασκούμενος που δεν έχει φτάσει στον στόχο, διαμένει επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ακλόνητος ασκητής.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - "Έτσι είναι η ύλη, έτσι είναι η προέλευση της ύλης, έτσι είναι η πάροδος της ύλης· έτσι είναι το αίσθημα... κ.λπ... έτσι είναι η αντίληψη... κ.λπ... έτσι είναι οι δραστηριότητες... κ.λπ... έτσι είναι η συνείδηση, έτσι είναι η προέλευση της συνείδησης, έτσι είναι η πάροδος της συνείδησης· αλλά δεν διαμένει έχοντας βιώσει τις οκτώ απολυτρώσεις με το σώμα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λευκός λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - "Έτσι είναι η ύλη, έτσι είναι η προέλευση της ύλης, έτσι είναι η πάροδος της ύλης· έτσι είναι το αίσθημα... κ.λπ... έτσι είναι η αντίληψη... κ.λπ... έτσι είναι οι δραστηριότητες... κ.λπ... έτσι είναι η συνείδηση, έτσι είναι η προέλευση της συνείδησης, έτσι είναι η πάροδος της συνείδησης· και διαμένει έχοντας βιώσει τις οκτώ απολυτρώσεις με το σώμα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι ασκητής λωτός.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιεί συχνά χιτώνα μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί... κ.λπ... για μένα ακριβώς, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε 'λεπτοφυής ασκητής μεταξύ των ασκητών'. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Μάτσαλα τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Φόνος έμβιων όντων και ψέμα, κατηγορία, οργή, σκοτάδι και ταπεινότητα· γιος και νοητικός δεσμός, άποψη και με το συνάθροισμα, αυτά τα δέκα.

5. Το κεφάλαιο για τους Τιτάνες

1. Η ομιλία για τους τιτάνες

91. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Τιτάνας με συνοδεία τιτάνων, τιτάνας με συνοδεία θεών, θεός με συνοδεία τιτάνων, θεός με συνοδεία θεών.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι τιτάνας με συνοδεία τιτάνων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, και η ακολουθία του είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι τιτάνας με συνοδεία τιτάνων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι τιτάνας με συνοδεία θεών; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα, αλλά η ακολουθία του είναι ηθική, καλού χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι τιτάνας με συνοδεία θεών.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι θεός με συνοδεία τιτάνων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα, αλλά η ακολουθία του είναι ανήθικη, κακόβουλου χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι θεός με συνοδεία τιτάνων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο είναι θεός με συνοδεία θεών; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι ηθικός, καλού χαρακτήρα, και η ακολουθία του είναι ηθική, καλού χαρακτήρα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο είναι θεός με συνοδεία θεών. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πρώτο.

2. Η πρώτη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

92. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η δεύτερη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

93. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αφού εδραιωθεί στην εσωτερική ηρεμία του νου, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια για τη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Αυτός αργότερα γίνεται αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αφού εδραιωθεί στη διόραση των

φαινομένων με ανώτερη σοφία, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια για την εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτός αργότερα γίνεται αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία και αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, από αυτό το άτομο, μοναχοί, για την απόκτηση αυτών ακριβώς των καλών νοητικών καταστάσεων πρέπει να γίνει υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα. Όπως, μοναχοί, κάποιος με φλεγόμενο ρούχο ή φλεγόμενο κεφάλι θα έκανε υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλο και ενθουσιασμό και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα για το σβήσιμο αυτού ακριβώς του ρούχου ή του κεφαλιού· ακριβώς έτσι, μοναχοί, από αυτό το άτομο για την απόκτηση αυτών ακριβώς των καλών νοητικών καταστάσεων πρέπει να γίνει υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα. Αυτός αργότερα γίνεται αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αφού εδραιωθεί σε αυτές ακριβώς τις καλές νοητικές καταστάσεις, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών πέρα από αυτό. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τρίτη.

4. Η τρίτη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

94. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία. Εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου αλλά δεν είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αφού το πλησιάσει, πρέπει να του πει έτσι: 'Πώς άραγε, φίλε, πρέπει να θεωρούνται οι δραστηριότητες; Πώς πρέπει να εξετάζονται οι δραστηριότητες; Πώς πρέπει να διορώνται οι δραστηριότητες;' Εκείνος του απαντά σύμφωνα με αυτό που έχει δει και αυτό που έχει γνωρίσει: 'Έτσι λοιπόν, φίλε, πρέπει να θεωρούνται οι δραστηριότητες, έτσι πρέπει να εξετάζονται οι δραστηριότητες, έτσι πρέπει να διορώνται οι δραστηριότητες.' Αυτός αργότερα γίνεται αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία αλλά δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής

ηρεμίας του νου, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου, αφού το πλησιάσει, πρέπει να του πει έτσι: 'Πώς άραγε, φίλε, πρέπει να σταθεροποιηθεί η συνείδηση; Πώς πρέπει να καθησυχαστεί η συνείδηση; Πώς πρέπει να γίνει πλήρως εστιασμένη η συνείδηση; Πώς πρέπει να αυτοσυγκεντρωθεί η συνείδηση;' Εκείνος του απαντά σύμφωνα με αυτό που έχει δει και αυτό που έχει γνωρίσει: 'Έτσι λοιπόν, φίλε, πρέπει να σταθεροποιηθεί η συνείδηση, έτσι πρέπει να καθησυχαστεί η συνείδηση, έτσι πρέπει να γίνει πλήρως εστιασμένη η συνείδηση, έτσι πρέπει να αυτοσυγκεντρωθεί η συνείδηση.' Αυτός αργότερα γίνεται αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία και αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που δεν είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου ούτε αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, αφού το πλησιάσει, πρέπει να του πει έτσι: 'Πώς άραγε, φίλε, πρέπει να σταθεροποιηθεί η συνείδηση; Πώς πρέπει να καθησυχαστεί η συνείδηση; Πώς πρέπει να γίνει πλήρως εστιασμένη η συνείδηση; Πώς πρέπει να αυτοσυγκεντρωθεί η συνείδηση; Πώς πρέπει να θεωρούνται οι δραστηριότητες; Πώς πρέπει να εξετάζονται οι δραστηριότητες; Πώς πρέπει να διορώνται οι δραστηριότητες;' Εκείνος του απαντά σύμφωνα με αυτό που έχει δει και αυτό που έχει γνωρίσει: 'Έτσι λοιπόν, φίλε, πρέπει να σταθεροποιηθεί η συνείδηση, έτσι πρέπει να καθησυχαστεί η συνείδηση, έτσι πρέπει να γίνει πλήρως εστιασμένη η συνείδηση, έτσι πρέπει να αυτοσυγκεντρωθεί η συνείδηση, έτσι πρέπει να θεωρούνται οι δραστηριότητες, έτσι πρέπει να εξετάζονται οι δραστηριότητες, έτσι πρέπει να διορώνται οι δραστηριότητες.' Αυτός αργότερα γίνεται αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που είναι αποδέκτης της εσωτερικής ηρεμίας του νου και αποδέκτης της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, από αυτό το άτομο, μοναχοί, αφού εδραιωθεί σε αυτές ακριβώς τις καλές νοητικές καταστάσεις, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών πέρα από αυτό. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το δαυλί από την πυρά

95. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία, αυτός που ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων.

«Όπως, μοναχοί, ένα δαυλί από νεκροταφείο αναμμένο και από τις δύο πλευρές, στη μέση αλειμμένο με κοπριά, ούτε στο χωριό εξυπηρετεί ως καυσόξυλο ούτε στο δάσος· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο που δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων.

«Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία, αυτό από αυτά τα δύο άτομα είναι πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο. Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που ασκεί

για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, αυτό από αυτά τα τρία άτομα είναι πιο ανώτερο και πιο εξαισίο. Σε αυτή την περίπτωση, μοναχοί, αυτό το άτομο που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων, αυτό από αυτά τα τέσσερα άτομα είναι ο κορυφαίος και ο άριστος και ο πρώτος και ο ανώτατος και ο έξοχος.

«Όπως, μοναχοί, από την αγελάδα προέρχεται το γάλα, από το γάλα το γιαούρτι, από το γιαούρτι το βούτυρο, από το βούτυρο το βουτυρέλαιο, από το βουτυρέλαιο το καθαρό βουτυρέλαιο, εκεί το καθαρό βουτυρέλαιο φαίνεται ως το κορυφαίο· ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτό το άτομο που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων, αυτό από αυτά τα τέσσερα άτομα είναι ο κορυφαίος και ο άριστος και ο πρώτος και ο ανώτατος και ο έξοχος. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την απομάκρυνση της λαγνείας

96. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία, αυτός που δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος ασκεί για την απομάκρυνση του πάθους, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του πάθους· ο ίδιος ασκεί για την απομάκρυνση του μίσους, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του μίσους· ο ίδιος ασκεί για την απομάκρυνση της αυταπάτης, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση της αυταπάτης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος δεν ασκεί για την απομάκρυνση του πάθους, αλλά παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του πάθους· ο ίδιος δεν ασκεί για την απομάκρυνση του μίσους, αλλά παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του μίσους· ο ίδιος δεν ασκεί για την απομάκρυνση της αυταπάτης, αλλά παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση της αυταπάτης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος δεν ασκεί για την απομάκρυνση του πάθους, ούτε παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του πάθους· ο ίδιος δεν ασκεί για την απομάκρυνση του μίσους, ούτε παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του μίσους· ο ίδιος δεν ασκεί για την απομάκρυνση της αυταπάτης, ούτε παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση της αυταπάτης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος ασκεί για την απομάκρυνση του πάθους, και παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του πάθους· ο ίδιος ασκεί

για την απομάκρυνση του μίσους, και παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση του μίσους· ο ίδιος ασκεί για την απομάκρυνση της αυταπάτης, και παρακινεί τους άλλους στην απομάκρυνση της αυταπάτης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη γρήγορη ειρήνη

97. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία, αυτός που δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο κατανοεί γρήγορα τις καλές νοητικές καταστάσεις, και είναι ικανό να διατηρεί τις διδασκαλίες που έχει ακούσει, και εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία· αλλά δεν έχει καλή ομιλία, δεν έχει καλή έκφραση, δεν είναι προικισμένο με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, ούτε είναι επιδεικνύων, παρακινητής, ενθαρρυντής, ευχαριστών τους συντρόφους στην άγια ζωή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν κατανοεί βέβαια γρήγορα τις καλές νοητικές καταστάσεις, ούτε είναι ικανό να διατηρεί τις διδασκαλίες που έχει ακούσει, ούτε εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, ούτε γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία· αλλά έχει καλή ομιλία, καλή έκφραση, προικισμένο με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, και είναι επιδεικνύων, παρακινητής, ενθαρρυντής, ευχαριστών τους συντρόφους στην άγια ζωή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο δεν κατανοεί βέβαια γρήγορα τις καλές νοητικές καταστάσεις, ούτε είναι ικανό να διατηρεί τις διδασκαλίες που έχει ακούσει, ούτε εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, ούτε γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία· αλλά δεν έχει καλή ομιλία, δεν έχει καλή έκφραση, δεν είναι προικισμένο με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα, ούτε είναι επιδεικνύων, παρακινητής, ενθαρρυντής, ευχαριστών τους συντρόφους στην άγια ζωή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο κατανοεί γρήγορα τις καλές νοητικές καταστάσεις, και είναι ικανό να διατηρεί τις διδασκαλίες που έχει ακούσει, και εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, γνωρίζοντας το νόημα και

γνωρίζοντας τη Διδασκαλία, ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία· αλλά έχει καλή ομιλία, καλή έκφραση, προικισμένο με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγήει το νόημα, και είναι επιδεικνύων, παρακινητής, ενθαρρυντής, ευχαριστών τους συντρόφους στην άγια ζωή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την προσωπική ευημερία

98. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία, αυτός που δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τους κανόνες εξάσκησης

99. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Αυτός που ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί για την ευημερία των άλλων όχι για την προσωπική ευημερία, αυτός που δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων, αυτός που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος δεν απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, αλλά παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων· ο ίδιος δεν απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, αλλά παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου· ο ίδιος δεν απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, αλλά παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· ο ίδιος δεν απέχει από την ψευδολογία, αλλά παρακινεί τους άλλους στην αποχή από την ψευδολογία· ο ίδιος δεν απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, αλλά παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος δεν απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, ούτε παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος δεν απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, ούτε παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο δεν ασκεί ούτε για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... ο ίδιος απέχει από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τα οينوπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο». Ένατη.

10. Η ομιλία στον Ποτάλιγια

100. Τότε ο περιπλανώμενος ασκητής Ποτάλιγια πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Στον περιπλανώμενο ασκητή Ποτάλιγια που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Υπάρχουν, Ποτάλιγια, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, Ποτάλιγια, κάποιο άτομο επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Εδώ επίσης, Ποτάλιγια, κάποιο άτομο επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Εδώ επίσης, Ποτάλιγια, κάποιο άτομο ούτε επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, ούτε επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Εδώ επίσης, Ποτάλιγια, κάποιο άτομο και επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, και επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Αυτά, Ποτάλιγια, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, Ποτάλιγια, τα τέσσερα άτομα, ποιο άτομο σου αρέσει ως πιο ανώτερο και πιο εξαίσιο;»

«Υπάρχουν, αγαπητέ Γκόταμα, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιο άτομο επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Εδώ επίσης, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιο άτομο επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, αλλά δεν επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Εδώ επίσης, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιο άτομο ούτε επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, ούτε επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή.

Εδώ επίσης, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιο άτομο και επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, και επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή. Αυτά, αγαπητέ Γκόταμα, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, αγαπητέ Γκόταμα, τα τέσσερα άτομα, αυτό το άτομο που ούτε επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, ούτε επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή· αυτό το άτομο μου αρέσει από αυτά τα τέσσερα άτομα ως πιο ανώτερο και πιο εξάισιο. Για ποιο λόγο; Διότι αυτή είναι εξάισια, αγαπητέ Γκόταμα, δηλαδή η ουδετερότητα».

«Υπάρχουν, Ποτάλιγια, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποια τέσσερα;... Κ.λπ... αυτά, Ποτάλιγια, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, Ποτάλιγια, τα τέσσερα άτομα, αυτό το άτομο που και επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή, και επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο, πραγματικά, αληθινά, την κατάλληλη στιγμή· αυτό από αυτά τα τέσσερα άτομα είναι πιο ανώτερο και πιο εξάισιο. Για ποιο λόγο; Διότι αυτή είναι εξάισια, Ποτάλιγια, δηλαδή η γνώση του κατάλληλου χρόνου σε κάθε περίπτωση».

«Υπάρχουν, αγαπητέ Γκόταμα, αυτά τα τέσσερα άτομα στον κόσμο. Ποια τέσσερα;... Κ.λπ... Αυτά, αγαπητέ Γκόταμα, είναι τα τέσσερα άτομα που υπάρχουν στον κόσμο. Από αυτά, αγαπητέ Γκόταμα, τα τέσσερα άτομα, αυτό το άτομο που επικρίνει κάποιον που αξίζει επίκριση με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα, και επαινεί κάποιον που αξίζει έπαινο με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα· αυτό το άτομο μου αρέσει από αυτά τα τέσσερα άτομα ως πιο ανώτερο και πιο εξάισιο. Για ποιο λόγο; Διότι αυτό είναι θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, δηλαδή η γνώση του κατάλληλου χρόνου σε κάθε περίπτωση.

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα! Όπως, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυρισθεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα', έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Γκόταμα με πολλούς τρόπους. Εγώ καταφεύγω στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των τιτάνων πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τιτάνας, τρεις αυτοσυγκεντρώσεις, με το δαυλί νεκρού πέμπτο·
πάθος, ειρήνη και προσωπική ευημερία, εξάσκηση και με τον Ποτάλιγια.

Τα δεύτερα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 04. Το βιβλίο των τεσσάρων. 2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org